

ŻYCIE WANGELIA

III NIEDZ. WIELKANOCNA, *A* Łk 24,13-35 *26.04.2020

W pierwszy dzień tygodnia dwaj uczniowie Jezusa byli w drodze do wsi, zwanej Emaus, oddalanej o sześćdziesiąt stadiów od Jeruzalem. Rozmawiali oni z sobą o tym wszystkim, co się wydarzyło. Gdy tak rozmawiali i rozprawiali z sobą, sam Jezus przybliżył się i siedł z nimi. Lecz oczy ich były jakby przesłonięte, tak że Go nie poznali. On zaś ich zapytał: «Cóż to za rozmowy prowadzicie z sobą w drodze?» Zatrzymali się smutni. A jeden z nich, imieniem Kleofas, odpowiedział Mu: «Ty jesteś chyba jedynym z przebywających w Jerozolimie, który nie wie, co się tam w tych dniach stało». Zapytał ich: «Cóż takiego? Odpowiedzieli Mu: «To, co się stało z Jezusem Nazarejczykiem, który był prorokiem potężnym w czynie i słowie wobec Boga i całego ludu; jak arcykapłani i nasi przywódcy wydali Go na śmierć i ukrzyżowali. A my spodziewaliśmy się, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Ale po tym wszystkim dziś już trzeci dzień, jak się to stało. Nadto, jeszcze niektóre z naszych kobiet przeraziły nas: były rano u grobu, a nie znalazłszy Jego ciała, wróciły i opowiedziały, że miały widzenie aniołów, którzy zapewniają, iż On żyje. Poszli niektórzy z naszych do grobu i zastali wszystko tak, jak kobiety opowiadały, ale Jego nie widzieli». Na to On rzekł do nich: «O, nierozumni, jak nieskore są wasze serca do wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy! Czyż Mesjasz nie miał tego cierpieć, aby wejść do swej chwały?» I zaczynając od Mojżesza, poprzez wszystkich proroków, wykladał im, co we wszystkich Pismach odnosiło się do Niego. Tak przybliżyli się do wsi, do której zdążali, a On okazywał, jakoby miał iść dalej. Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać wraz z nimi. Gdy zajął z nimi miejsce u stołu, wziął chleb, odmówił błogosławieństwo, połamał go i dawał im. Wtedy otworzyły się im oczy i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu. I mówili między sobą: «Czy serce nie pałało w nas, kiedy rozmawiał z nami w drodze i Pisma nam wyjaśniał?» W tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam zastali zebranych Jedenastu, a z nimi innych, którzy im oznajmili: «Pan rzeczywiście zmartwychwstał i ukazał się Szymonowi». Oni również opowiadali, co ich spotkało w drodze i jak Go poznali przy łamaniu chleba.

W czasie naszych posiłków mamy ogromną szansę poznać drugiego człowieka. Stół i positek to miejsce, gdzie wspólne biesiadowanie przypomina nam o tym, że każdy z nas potrzebuje jedzenia, aby dobrze funkcjonować. Jeśli nie najemy się do syta, wtedy nasze oczy są jakby na uwięzi, zamknięte na naprawdę. Przemawia przez nas tylko nasz głód... Jezus wiedział, że ludzie, którzy byli wokół niego potrzebowali jedzenia. Dlatego zawsze im je dawał. Wiedział jednak też, że nie tylko samym chlebem żyje człowiek.

Potrzebna mu jest bowiem wiara, nadzieja i miłość – wartości duchowe, których deficyt odczuwalny jest u każdego. Pamiętajmy, że to od nas zależy z kim i kiedy się dzielimy. My również w czasie posiłków możemy dzielić tym wszystkim czym posiadamy, zwłaszcza gestem otwartej ręki pomocy...

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Dlaczego nasze posiłki mogą jednoczyć? Dlaczego potrzeba nam „posiłku” duchowego? Dlaczego warto dzielić się tym, co się posiada?

Do wykonania: Postaram się nie zaniedbywać wspólnych posiłków.

W KALENDARZU LITURGICZNYM:

29.04 (środa) Święto św. Katarzyny ze Sieny, dziewicy i doktora Kościoła

Katarzyna Benincasa urodziła się w Sienie w roku 1347. Już od najmłodszych lat pragnęła doskonałości. Mając 16 lat przyjęła habit trzeciego zakonu św. Dominika. Pełna gorącej miłości Boga i bliźniego, przyczyniła się do utrwalenia pokoju pomiędzy miastami, stała mocno w obronie praw i wolności papieża, popierała odnowę życia chrześcijańskiego. Jej dzieła zawierają głęboką doktrynę i są pełne ducha Bożego. Zmarła w roku 1380. Papież Paweł VI ogłosił ją doktorem Kościoła, a św. Jan Paweł II wyniósł do godności współpatronki Europy.

01.05 (piątek) Wspomnienie św. Józefa, Rzemieślnika

Św. Józef jest wzorem i patronem ludzi, którzy własną pracą zdobywają środki do życia. Pracę zawodową łączył z troską o Świętą Rodzinę, którą Bóg powierzył jego opiece.

02.05 (sobota) Uroczystość Najświętszej Maryi Panny, Królowej Polski

Dnia 1 kwietnia 1656 roku, król Jan II Kazimierz Waza (1609-1672) uroczystym aktem oddał kraj pod opiekę Matki Bożej, obierając Ją Królową Polski. Święto Królowej Korony Polskiej, ustanowione przez św. Piusa X (na prośbę bpa Józefa Bilczewskiego) dla archidiecezji lwowskiej, papież Pius XI rozszerzył na całą Polskę w roku 1924. Papież Jan XXIII ogłosił Najświętszą Maryję Panne, Królową Polski, główną patronką Kraju razem ze świętymi biskupami i męczennikami Stanisławem i Wojciechem.

KALENDARZ LITURGICZNY

Modlitwa za Ojczyznę (ks. Piotra Skargi):

„Boże, Rządco i Panie narodów, z ręki i karności Twojej racz nas nie wypuszczać, a za przyczyną Najświętszej Panny, Królowej naszej, błogostaw Ojczyźnie naszej, by Tobie zawsze wierna, chwałę przyniosła Imieniu Twemu a syny swe wiodła ku szczęśliwości. Wszchemogący wieczny Boże, spuść nam szeroką i głęboką miłość ku braciom i najmilszej Matce, Ojczyźnie naszej, byśmy jej i ludowi Twemu, swoich pożytków zapomniawszy, mogli służyć uczciwie. Ześlij Ducha Świętego na sługi Twoje, rządy kraju naszego sprawujące, by wedle woli Twojej ludem sobie powierzonym mądrze i sprawiedliwie zdołali kierować. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen”.